

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 1 mars 1929 kl. 10 f. m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 2, i anledning av väckt motion, I: 176, om beaktande vid pågående utredning ang. motortrafikfrågor av frågan om förbud för motorförare mot förtärande av alkohol.

I en i första kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 176, hava herrar *J. Bergman* m. fl. hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville vid pågående utredning angående motortrafikfrågor låta de synpunkter, motionärerna i motionen gjort gällande beträffande alkoholfri regim för motorförare, upptagas till allvarligt övervägande. Motionen.

Beträffande motivering får utskottet hänvisa till motionen.

De risker, som bilförarens alkoholförtäring kan medföra för människors liv, lemmar och egendom, äro så stora och påtagliga, att frågan om deras eliminering endå otvivelaktigt är utomordentligt viktig. De många bilolyckor, vilkas enda orsak eller åtminstone viktigaste orsak måste anses hava varit bilförarens förtäring av alkohol omedelbart före eller under utövning av hans verksamhet, äro i detta hänseende vittnesbörd nog. De visa också, att de bestämmelser, som förefinnas angående förande av motorfordon, icke tillfyllest kunnat råda bot mot det högst allvarliga missförhållandet, att person, som på grund av alkoholförtäring icke är fullständigt herre över sina handlingar, tillåtes föra bil. Skärpta bestämmelser i detta hänseende äro därför otvivelaktigt av nöden, i all synnerhet i en tid, då den starkt ökade motorismen på städernas gator och landsbygdens vägar allt mer stegrar vådorna av bristande herravälde över de framförda bilarna och motorcyklarna. Utskottet är således ense med motionärerna därutinnan, att den i motionen avhandlade frågan är av mycket stor vikt och att en ändring till det bättre måste åvägbringas. Utskottet.

Då emellertid enligt vad utskottet inhämtat denna fråga genom Kungl. Maj:ts åtgörande är föremål för motorfordonssakkunnigas synnerliga uppmärksamhet och de synpunkter, som motionärerna framdragit och vilka de önska upptagna

till allvarligt övervägande, således redan äro lagda under granskning, anser utskottet icke behöfligt att skrivelse i frågan nu avlåtes till Kungl. Maj:t.

Med stöd av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 28 februari 1929.

Å utskottets vägnar:
GUSTAF W. ROOS.

Närvarande vid ärendets slutbehandling i utskottet: herrar *Roos, Juhlin, Teodor, Sandén, Larsén, Holmgren, Granström, Larsson, Johan August.*
